

længe det ærede Medlem beholder dem som en smuk Illusion for sig, tror jeg ikke paa dem (Albertsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning!) Det glæder mig, at det ærede Medlem begjærede Ordet, saa faae vi rimeligvis en nærmere Udvikling deraf.

Der staar nu kun tilbage nogle korte, personlige Bemærkninger, som jeg vilde gjøre, navnlig overfor den høitagtede Krigsminister. Jeg maa forudskikke den Bemærkning, at jeg slet ikke bebrejder den høitagtede Krigsminister, at han har forelagt Lovforslaget, saaledes som det er. Det er bygget paa Grundlag af Loven af 6te Juli 1867, og det vilde have forbauset mig, hvis den høitagtede Krigsminister var kommen med et Forslag i anden Retning end den, der allerede er givet ved den nævnte Lov. Jeg bebrejder heller ikke Nogensomhelst af de ærede Herrer, at de ivrig kæmpe for en stor Arme, bygget paa dette Grundlag, det finder jeg fuldstændig naturligt; men hvad jeg derimod finder unaturligt, er, at de Herrer paa den anden Side i 1867 skaffede os en Hærløve (Holm: Det gjorde vi ikke). Det ærede Medlem siger, det gjorde vi ikke; min Bemærkning rammer ikke ham, thi, saavidt jeg erindrer, stemte han imod Hærløven; men der var ialtsald saa mange af vore Venner, der hjalp dem paa den modsatte Side, at det blev et Flertal. Jeg skal ikke komme ind paa de forskjellige Grunde og Anskuelser, som dengang mødtes, men jeg tror, at Sagen er uvidende om, hvad det var, som dengang var det Ledende i saa Henseende. — Hvad dernæst angaar Befalingsmændenes Stilling, da vil jeg tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitagtede Krigsminister, om han kan bringe Befalingsmændene til at indtage den militære Stilling, som er Hovedsagen. Den høitagtede Minister sagde: Vren! Men jeg vil, uden at gjøre den høitagtede Minister nogen Bebreidelse, tilføje, at Pengene ogsaa ere meget vigtige; det viser jo alle vore Lønningslove, og de Militære kunne lige saa lidt leve af Vren som nogen Anden. Grunden til, at jeg gjør denne Bemærkning, er, at det altid skurrer i mine Øren, naar man fremstiller Fædrelandskjærlighed og Vre som det, der hovedsagelig skalde bære ud over disse Skjær; jeg tror, at de Militære lige saa vel som alle Andre se paa Pengene og paa Livsstillingen og betragte Sagen ligefrem som et socialt Spørgsmaal. — Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) gjorde i Begyndelsen af sit Foredrag nogle Bemærkninger, som jeg desværre ikke saa godt kan være enig med ham i, som i en hel Del af hans øvrige Foredrag; navnlig rettede han en stærk Bebreidelse mod det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) i Anledning af, hvad denne havde ytret om Tillid til Regjeringen (Lh. Nielsen: Nei, det var det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds). Min ærede Nabo siger, at det var

det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojzen), men dette ærede Medlem og det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds ere jo temmelig enige, og jeg kunde ikke huske rettere, end at det var det sidstnævnte Medlem, der brugte disse Utringer. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds kom til den smukke Slutning, at man ikke her har Lov til at tale om „Hensyn til Regjeringen“. Dette er nu i og for sig temmelig strengt; jeg tror, at man fuldstændig har Lov til her at udtale Billigelse eller Misbilligelse af Regjeringens Færd. Dernæst tilføiede det ærede Medlem, at Krigsvæsenet eller Landets Forsvar — det er lige meget, hvilket Udtryk man bruger — skal staa over Partivæsenet (N. P. Jensen: Ja). Ja, det ærede Medlem maa forlade mig, i Fredstid kan man ikke ganske se bort deraf. Jeg vil indrømme, at der kan komme de Dieblig, naar vi blive overfaldne eller udfordrede af en Fjende, hvor alle Danske som En lægge Partistridigheder til Side og gaa i Krig; i alt Fald skulde jeg meget ønske, at det var saaledes, og jeg kan ikke tro Andet end, at det har været saaledes i det Mindste i den første Krig, vi have haft i vor Generation. Det er derimod et stort Spørgsmaal, om det var saameget Tilfælde i den sidste Krig (Sagd: Jo!). Ja, det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds siger: Jo, og jeg vil ikke betvivle, at det ærede Medlem mener det. Jeg skal i alt Fald lade dette staa hen; men det ærede Medlem vil dog indrømme mig, at man har kastet os den Bebreidelse i Ansigtet, at Anden ikke var saa god i 1864 som i 1848, 49 og 50. Jeg skal imidlertid lade det staa hen, hvorvidt denne Bebreidelse er fremsat med eller uden Tøse. Jeg for mit Vedkommende ønsker i alt Fald oprigtigt, at man, naar der er Tale om en alvorlig Fare for Niget, og naar det gjælder om at værne om vort Fædreland, vil lægge alle Partihensyn til Side. Men naar vi staa her, jeg havde nær sagt i den dybeste Fred af Verden, og forhandle om et Lovarbejde, der skal grundlægge Organisationen af vor Hær, saaledes at vi kunne modtage en Krig, saa have vi ikke alene Lov til at tage Hensyn til den Regjering, som er tilstede, men overhovedet til dens Stilling til os i alle Lovgivningsspørgsmaal, og det ærede Medlem maa da kunne forstaa, at naar der kommer en Forbring til os om saa store finansielle Udgifter som de, der her ere foreslaaede, saa har det ikke lidt at sige, om man har Tillid til Regjeringen eller ikke. Det ærede Medlem vil have lagt Mærke til, at den høitagtede Krigsminister har sagt: der er adskillige Ting, med Hensyn til hvilke man har mødt mig med Bebreidelse for, at det ikke er saa eller saa, men dette, mener jeg, hører under Administrationen, ganske simpelt af de Grunde, jeg har nævnt. Jeg siger, at den høitagtede Krigsminister har Ret deri; det er et stort